

7.08.2017.

**Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i zawodowego oraz
rozprawy habilitacyjnej dr inż. arch. Haliny Łapińskiej pt.
„Struktura, potencjał i dynamika zmian gmin przygranicznych
województwa podlaskiego ”**

Recenzja wykonana na zlecenie Dziekana Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej
prof. ndzw. dr hab. inż. arch. Jana SŁYKA

W recenzji wykorzystano następujące materiały dostarczone w postaci oprawionych
załączników plus monografia habilitacyjna:

1. Płyta DVD - wniosek
2. Załącznik nr 2 Autoreferat
3. Appendix 2A jw. w języku angielskim
4. Załącznik nr 3 Wykaz opublikowanych prac naukowych , twórczych prac zawodowych
oraz osiągnięcia naukowo-badawcze
5. Załącznik nr 4 Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa
6. Załącznik nr 5 Wybrane publikacje naukowe
7. Załącznik nr 6 Wybrane projekty architektoniczne
8. Załącznik nr 7 Nagrodzone projekty architektoniczno-urbanistyczne
9. książka autorstwa Haliny Łapińskiej pt.: "Struktura , potencjał i dynamika zmian gmin
przygranicznych województwa podlaskiego", stanowiąca rozprawę habilitacyjną.

Dr inż. arch. Halina Łapińska urodziła się w 1956 roku 28 maja w Sokółce.
Zakończyła Wydział Architektury Politechniki Białostockiej w 1980 roku. Za dyplom magis-
terski uzyskała I nagrodę w konkursie SARP. Już w czasie studiów była przewodniczącą
studentckiego koła naukowego i brała udział w sesjach i konferencjach naukowych.
Przedmiotem zainteresowań była wtedy problematyka zagospodarowania wsi i przestrzeń
regionalna. Będąc na ostatnim roku studentką stażystką miała okazję zetknąć się z pracami
urbanistycznymi dla Białegostoku i Suwalszczyzny.

Pierwszym miejscem pracy Kandydatki było Biuro Projektów Obiektów Sportowych
i Rekreacyjnych "Polsport" w Białymstoku, gdzie kolejno była zatrudniona jako asystent,
starszy asystent a od 1986 r. po uzyskaniu stosownych uprawnień jako projektant - specjalista.
Praca ta, jak pisze Kandydatka w autoreferacie uwrażliwiła ją na walory przyrodnicze
środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz związane z wyjątkowymi cechami regionalnymi
tej części kraju. Wybitne walory krajobrazowe zmuszały do wnikliwych studiów dla wyboru
właściwych terenów pod zagospodarowanie nową zabudową.

Począwszy od 1991 roku Pani H. Łapińska była zatrudniona w Zakładzie Urbanistyki
i Planowania Przestrzennego Wydz. Architektury Politechniki Białostockiej, rozpoczynając

naukowo-dydaktyczny etap swojej ścieżki zawodowej. Pierwsze badania i prace naukowe dotyczyły Białegostoku (System terenów otwartych miasta) i Pojezierza Suwalsko-Augustowskiego i stały się również tematami pierwszych publikacji w recenzowanych czasopismach.

W latach 1992-1994 Kandydatka uczestniczyła w seminarium doktorskim odbywającym się w Instytucie Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej w Warszawie. Doktorat uzyskała na Politechnice Warszawskiej w 1997 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem "*Znaczenie walorów przyrodniczych i krajobrazowych w tworzeniu obiektów wypoczynkowych pojezierza suwalsko-augustowskiego*" napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Macieja Nowakowskiego.

W kolejnym etapie swojej kariery naukowej Kandydatka skupiała się na badaniach ze szczególnym uwzględnieniem dziedziny planowania przestrzennego, urbanistyki i architektury krajobrazu. Stykając się z bulwersującym zjawiskiem elastycznego planowania przestrzennego, pozwalającego na niszczące środowisko przyrodnicze bezładne zabudowywanie terenów nadwodnych i lasów, poszukiwała możliwości zintegrowanego planowania na polu wielobranżowym, porządkującego niedoskonały system projektowania urbanistycznego. Drugim nurtem zainteresowań stała się, obiektywnie gorsza sytuacja, gmin Polski Wschodniej, analiza problemów, poszukiwanie potencjałów rozwojowych i naprawy sytuacji. Począwszy od 2002 roku nawiązała się ściślejsza współpraca naukowa w zakresie tych zagadnień z Białoruskim Instytutem Technicznym w Mińsku i podejmowano różne wspólne inicjatywy badawcze, w których dr H. Łapińska brała aktywny udział.

Ogólnie charakteryzując kierunki dorobku naukowo badawczego dr H. Łapińskiej, tworzące spójną całość tematów, celów i rozwiązań, przedstawiają się one następująco w stosunku do terenów północno-wschodniej Polski:

- modernizacja i przekształcanie nadjeziornej przestrzeni rekreacyjnej;
- gmina turystyczno-wypoczynkowa - preferencje i tendencje przyszłego rozwoju;
- badanie problemów ochrony i rewitalizacji dziedzictwa historyczno-kulturowego transgranicznych rejonów Białorusi i Polski w celu jego wykorzystania dla rozwoju turystyki;
- metodologiczne podstawy badania i oceny przyrodniczych i kulturowych walorów przygranicznych obszarów Białorusi i Polski;
- specyfika przestrzeni regionalnej - jej ochrona, zachowanie i rozwój;
- odnowa urbanistyczno-architektoniczna miast i wsi na Podlasiu. Parametry i wskaźniki urbanistyczne a kształtowanie struktury i obrazu miasta (załącznik 2 Autoreferat).

Pani dr Halina Łapińska mieszkając i pracując w Białymstoku, uczestniczyła w wielu programach europejskich i unijnych międzynarodowych, dotyczących na ogół aktywizacji Polski Wschodnie i terenów przygranicznych polskich i białoruskich, jak *Puszcza bez granic* 2000-2003, w 2009 z Ukrainą ze środków fundacji amerykańskiej na rzecz odnowy wsi i małych miast, także w programach edukacyjnych finansowanych przez Unię Europejską oraz na rzecz terenów wartościowych przyrodniczo Natura 2000.

Długą listę konferencji, w których Kandydatka brała czynny udział rozpoczyna cykl 8 konferencji z lat 90-tych XX wieku, głównie w Białymstoku i Mińsku na Białorusi, po czym następuje większy udział w konferencjach krajowych i w końcu kilkadziesiąt międzynarodowych, ogólnie 34-krotnie. Pani dr Łapińska była wielokrotnie także organizatorem konferencji. pełniła też kierowniczą rolę w projektach realizowanych we współpracy z

naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, głównie na Białorusi. Tematyka pogranicza tych krajów od wielu lat jest swoistym nurtem będącym w polu zainteresowań badawczo-naukowych Pani Doktor.

Z analizy prac umownych wykonywanych w ramach badań naukowych na Politechnice Białostockiej wynika, że dominują opracowania dla miast w kategoriach dziedzictwa kulturowego, estetyki, dóbr historycznych, rewitalizacji, zamierzeń zagospodarowania w przyszłości oraz opracowania dla mniejszych miast regionu.

Niewątpliwym osiągnięciem w karierze naukowej dr Łapińskiej jest fakt udziału w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism, także członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych i zawodowych, m.in. od 2004 roku jako prezes ECOVAST - Sekcji Polskiej Europejskiego Ruchu Odnowy Wsi i Małych Miast. Biorąc pod uwagę, że członkiem tego towarzystwa dr Łapińska jest od 1990 roku, nurt ten, ożywiania małych miast i wsi regionu wschodniego, stanowi niewątpliwie sferę zainteresowań Kandydatki po dziś dzień.

Przechodząc do działalności dydaktycznej można stwierdzić, że jest ona imponująca pod względem ilościowym i jakościowym. Organizacja nowych kierunków studiów: m.in. gospodarki przestrzennej, architektury wnętrz, czy przygotowanie dokumentacji potrzebnej do wystąpienia wydziału o akredytację kierunku architektura i urbanistyka w 2002 r. to wielki wkład merytoryczny w dydaktykę i organizacyjny (przez pewien czas jako prodziekana wydziału na uczelni białostockiej). Do tego oczywiście niezbędne było przygotowanie licznych sylabusów, kart przedmiotów czy nowych programów.

Imponująca jest skala wypromowanych przez dr Halinę Łapińską studentów po studiach magisterskich w liczbie 51 osób, 8 inżynierów oraz liczba wykonanych recenzji prac dyplomowych *"94 na poziomie studiów magisterskich oraz 19 inżynierskich i 1 na kierunku architektura wnętrz"*.

Dr Halina Łapińska była też wielokrotnie kierownikiem i raz opiekunem praktyk studenckich wakacyjnych. Opiekowała się także dwukrotnie studentami stażystami. Ponadto na Uniwersytecie Technicznym w Mińsku w latach 2004-2012 pięciokrotnie recenzowała prace doktorskie. Uczestniczyła w pracach komisji konkursowej XI Międzynarodowego przeglądu najlepszych prac dyplomowych w r 2002 (na Białorusi w Mińsku na Uniwersytecie Technicznym). Brała udział w komisjach eksperckich na zamówienie władz publicznych, najczęściej samorządowych, a także na uczelni, Każdorazowo jest to prawie 10 do kilkunastu przypadków.

W ramach popularyzacji istotnych dla rozwoju tematów architektoniczno-urbanistycznych Kandydatka czynnie uczestniczyła w działalności popularyzatorskiej: wystawy wycieczki, odczyty, prezentacje - kilkanaście razy.

Wobec tak rozległej działalności i licznych jej nurtów dr Halina Łapińska była wielokrotnie nagradzana. Nagrody te rozpoczyna w 1981 roku I nagroda SARP za dyplom w konkursie "O nową myśl architektoniczną". Uzyskała też kilka nagród Rektora Politechniki Białostockiej w latach: 1993, 1996, 2000, 2008, zespołowa III stopnia za wyróżniającą się działalność naukową i organizacyjną w latach 2012, 2014 i 2016. Poza tym otrzymała brązowy krzyż zasługi, także nadawane przez Prezydenta RP: Srebrny medal za Długoletnią

Służbę, medal Komisji Edukacji Narodowej i inne; także za prowadzone pod kierunkiem dr Łapińskiej prace dyplomowe (11 nagród).

Ta powyższa lista zasług Kandydatki świadczy o jej wszechstronnym zaangażowaniu w badania naukowe, działalność zawodową oraz prace dydaktyczne i organizacyjne na uczelni, co w pełni uzasadnia wysokie kwalifikacje, zaangażowanie oraz sprawdzanie się Kandydatki w tych różnych sferach działalności.

Oceniając zaprezentowany **dorobek w postaci wybranych projektów architektonicznych, urbanistycznych i realizacji** (załącznik nr 6) stwierdzić należy, że jest on pod wieloma względami oryginalny i interesujący. Dotyczy to zarówno projektów zabudowy jednorodzinnej w małych miasteczkach jak np. zespołu usługowo-mieszkaniowego w Drohiczynie przy placu Kościuszki, z charakterystycznymi powtarzalnymi elementami wybudów na dachach budynków, nietypową stolarką w parterach (szkoda, że nieco uproszczonymi elementami przy realizacji), czy zespołu mieszkaniowego zabudowy szeregowej w Wasilkowie (na zlecenie Urzędu Miejskiego w tym miasteczku), obiektu monumentalnego, jak hala sportowa na terenie Politechniki Białostockiej. Kandydatka przedstawia również pojedyncze budynki mieszkaniowe jednorodzinne, wśród nich wiele nietypowych rozwiązań z elementami charakterystycznymi dla tradycji regionu, co niewątpliwie odróżni je od standardów projektowania w tym zakresie.

Interesującą kartą w dorobku projektowym architektonicznym są też 2 prezentowane projekty kościołów w Kamerunie, niewątpliwie celnie nawiązujące formą i detałem do tamtejszej architektury.

Odrębny interesujący nurt projektowania to architektura krajobrazu, przestrzeni otwartych, towarzyszący, jak można sądzić, Autorce od początku kariery zawodowej. Zaprezentowano dwa projekty *Rewitalizacja Rynku Ruskiego w Surażu* (również zlecenie władz lokalnych) oraz *Koncepcja programowo-przestrzenna ośrodka edukacji historycznej "Park historyczny Trylogia w Mielniku"* z bardzo atrakcyjnymi wizjami w postaci szkiców odrębnych malowniczych nowych budynków.

Ponadto Kandydatka prezentuje dorobek studialno-planistyczny w tym wyróżniające się studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla dwóch gmin Rajgród i Hajnówka oraz uchwalone plany miejscowe dla kilku większych obszarów Hajnówki i kilka dla pojedynczych działek.

Przeгляд ten dokonań Kandydatki uczestniczącej w szerszych zwykle zespołach projektantów, ale będąc jedną z osób wiodących w tych pracach, świadczy o wszechstronnym doświadczeniu Kandydatki zarówno w projektowaniu architektonicznym jak i w planowaniu urbanistycznym, przy czym niewątpliwie wśród tych prac są charakteryzujące się wyjątkowymi walorami estetycznymi.

Lista opublikowanych prac naukowych, twórczych prac zawodowych oraz osiągnięć naukowo badawczych zawarta jest w załączniku nr 3 i, podsumowując syntetycznie, zawiera następujące dzieła:

- w ramach autorstwa zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia projektowego, konstrukcyjnego lub technologicznego 4 pozycje :
- Projekt zespołu usługowo-mieszkaniowego w Drohiczynie,
- we współpracy branżowej - projekt hali widowiskowo-sportowej
- rewitalizacja rynku w Surażu,

- projekt przebudowy i rozbudowy pawilonu ze zmianą funkcji.

Każdorazowo autorka opisuje szczegółowo na czym polegał jej wkład w powstanie tej realizacji.

Brak natomiast autorstwa lub współautorstwa publikacji znajdujących się w czasopiśmie znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR). Brak także patentów międzynarodowych czy krajowych.

W dziale wynalazków, wzorów użytkowych i przemysłowych, które uzyskały ochronę i zostały wystawione na międzynarodowych wystawach lub targach, do tej kategorii przynależy niewątpliwie projekt ośrodka edukacji historycznej "Park historyczny Trylogia w Mielniku" - kompleks będący niezwykle atrakcyjnym projektem i pomysłem a dziełem autorskim dr Łapińskiej.

Kandydatka jest autorka 22 monografii lub rozdziałów w monografiach, co stanowi znaczące osiągnięcie publikacyjne, ma także liczne publikacje w recenzowanych czasopiśmie oraz monografiach pokonferencyjnych ogółem jest to 77 pozycji. Jest również autorką co najmniej 10 poważnych raportów z prac badawczych .

Będąc zatrudniona w latach 1980-1990 w Biurze Projektów Sportowych i Rekreacyjnych w Białymstoku POLSPORT na stanowisku asystenta i starszego asystenta Pani Łapińska wykonała liczne projekty obiektów i zagospodarowania terenów sportowo - rekreacyjnych (w wykazie podano 20 tematów z tego czasu). Ponadto podano także wykaz projektów architektonicznych i urbanistycznych, które autorka wykonywała równolegle z pracą na Politechnice Białostockiej (13 pozycji) oraz we własnej pracowni (wymieniono 32 pozycje plus ok. 80 projektów domów jednorodzinnych).

Ogólnie należy stwierdzić, że dorobek zawodowy dr Haliny Łapińskiej jest znaczący oraz zróżnicowany i wielotematyczny. Są to zarówno obiekty użyteczności publicznej, usługowe, rekreacyjne, jak i mieszkaniowe, także w skali urbanistycznej istotne fragmenty zagospodarowania miast i ich przestrzenie publiczne. Znajdujemy wśród nich również tematy, które wymagały stworzenia określonej idei, nie sformułowanej do tej pory, zatem myślenia koncepcyjnego i promowania nowych, lepszych pomysłów. Recenzentka ocenia tę część dorobku zawodowego jako wartościową pod wieloma względami: jako przedmiot twórczości, estetyczne rozwiązania, społecznie użyteczne, sięgające do korzeni tradycji lokalnej, czy regionalnej.

Pani Halina Łapińska uczestniczyła także w badaniach naukowych o międzynarodowym, przygranicznym charakterem jak prace wykonywane na Białoruskim Uniwersytecie Technicznym pt. " Metodologiczne podstawy badania i oceny przyrodniczych i kulturowych walorów przygranicznych obszarów Białorusi i Polski" 2006-2008 i wcześniej podobny temat o wykorzystaniu terenów dla celów zagospodarowania turystycznego. Występowała też wielokrotnie jako kierownik prac naukowych na Politechnice Białostockiej - ogółem prowadząc 15 tematów w różnych latach Tę długą listę zasług uzupełnia 8 kolejnych prac wykonanych poza Politechniką Białostocką, a mających charakter udziału w programach międzynarodowych oraz wykaz 15 różnych wyróżnień, nagród, medali za osiągnięcia twórcze, autorskie, wytrwałą pracę i tp zasługi.

Pani dr Halina Łapińska jest niewątpliwie osobą bardzo aktywną naukowo, co ilustruje lista 35 wystąpień z referatami na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Tematyka tych referatów jest spójna, podobnie jak wiele elementów dorobku twórczego, zawodowego i naukowego Kandydatki. Dotyczy różnych aspektów środowiska przyrodniczego i

zbudowanego w różnych postaciach, regionów peryferyjnych Polski i metod zintegrowania tych terenów we wspólne obszary turystycznie atrakcyjne. Dotyczy spraw krajobrazu, dziedzictwa kulturowego i zrównoważonego rozwoju tych terenów.

Chcąc poświęcić kilka zdań tomowi (załącznik nr 5) z wybranymi publikacjami naukowymi, Recenzentka pragnie zwrócić uwagę na niezwykłą dbałość Autorki tych publikacji o lokalne klimaty, wręcz patriotyzm w dążeniu do utrzymania, wydobywania i podkreślenia lokalnych walorów architektury, urbanistyki i zasobów przyrodniczych regionu. W czasach obecnej globalizacji, ujednociania standardów, wykazywanie inności tych terenów i ich zagospodarowania jest bardzo wartościowym elementem twórczości naukowej H. Łapińskiej.

Ocena rozprawy habilitacyjnej

pt.: STRUKTURA, POTENCJAŁ I DYNAMIKA ZMIAN GMIN PRZYGRANICZNYCH WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Treść i układ rozprawy

Egzemplarz pracy przekazany do recenzji zawiera 171 stron, w tym począwszy od 157 strony wyczerpująca bibliografia – blisko ogółem 250 pozycji, uzupełniona o wykaz aktów prawnych i strony internetowe. Załączono także spis tabel (16 szt.) i spis rycin z podaniem stron ich umieszczenia; na końcu także streszczenia w języku polskim i angielskim.

Konstrukcja pracy jest przejrzysta. Po wprowadzeniu i naświetleniu ogólnej charakterystyki obszaru badań, problemów obszaru przygranicznego i stanu badań tych zagadnień, następują dwa kolejne rozdziały wprowadzające, dotyczące: *Ogólnej charakterystyki gmin przygranicznych woj. podlaskiego* i *Analizy porównawczej danych statystycznych dla tego terenu z ostatnich lat XXI wieku*, czyli generalna ocena stanu istniejącego - wieloaspektowo. Pozytywnymi elementami tej oceny stanu jest zarówno autorska część graficzna oraz wykazy tabelaryczne uwiarygodniające podawane statystyki.

Następnie w rozdziale 4 Autorka dokonuje wnikliwej analizy zasobów przyrodniczo-krajobrazowych gmin przygranicznych, obejmującej wszelkie możliwe wartości tych terenów, co ważne analizy takiej po raz pierwszy dla tego obszaru prowadzonej i bogato ilustrowanej wynikami własnych badań. Dotyczy to także walorów kulturowych (wiatraków, chałup, innych elementów zagospodarowania i krajobrazu), by na końcu tego rozdziału ocenić w oparciu również o własne badania terenowe potencjał gospodarczy tych gmin (przedstawiając wyposażenie w infrastrukturę, systemy transportowe, zakłady produkcyjne, ważniejsze usługi, także w układzie perspektywicznym wynikającym z regionalnych planów zagospodarowania.

Rozdział 5 to scalona ocena wg autorskiej metody łącząca wszystkie pieczołowicie uprzednio zinwentaryzowane i wymienione pozytywne cechy zasobów naturalnych i zbudowanych. Metoda ta klasyfikując zbiorczo poszczególne cechy miejscowości pozwala na obiektywną ocenę potencjału poszczególnych miasteczek i wsi.

W kolejnych rozdziałach Autorka charakteryzuje już bardziej szczegółowo gminy przygraniczne, a następnie dokonuje ich typologii na podstawie oceny zbiorczej. Wybrane gminy konkretnych typów poddawane są dalszej waloryzacji. Odbywa się to w oparciu o matematyczne modele prowadzące w konsekwencji do opisanie dynamiki, trendów i tendencji przyszłych zmian wybranych przedstawicieli gmin przygranicznych.

Biorąc pod uwagę fakt, że również na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w praktyce dydaktycznej związanej z planowaniem śródmieścia Warszawy i jego otoczenia, na najwyższych latach studiów magisterskich zdarzają się tendencje wchodzenia we współpracę z grupami matematyków z Uniwersytetu Warszawskiego w celu

stworzenia specjalnych programów komputerowych dla celów studiów miejskich czyli stawiania obiektywnej diagnozy stanu, recenzentka popiera tego typu działania, w naszych warunkach nowatorskie, ale mające na celu uniknięcie fałszywych, niesprawdzonych i wypaczających rzeczywistość wyników analiz wejściowych do dalszych działań projektowych.

Odnosząc się do całości rozprawy habilitacyjnej dr Haliny Łapińskiej stwierdzam, że jest to dzieło oryginalne. Brak zarówno takiego tematu jak i ujęcia poruszanych zagadnień wśród dotychczasowych opracowań. W kontekście najnowszych osiągnięć nauki praca ta jest oryginalna, nowatorska, podnosząca tematykę bardzo aktualną, nie opracowaną jeszcze w Polsce do końca, społecznie bezcenną, biorąc pod uwagę niższy poziom gospodarczy opisywanych terenów. Książka stanowi ważną pozycję naukową jako element problematyki stref peryferyjnych sąsiadujących z sobą krajów, rozwijających się w ostatnich latach intensywniej w oparciu o przygraniczną współpracę i korzystając z własnych bezprecedensowych walorów przyrodniczych i kulturowych. Jednocześnie podkreślenia wymaga walor nowej metody matematycznej na bazie programów komputerowych w celu uzyskania obiektywnych ocen potencjałów rozwojowych miast i wsi regionu.

PODSUMOWANIE

Dorobek dr Haliny Łapińskiej na wszystkich analizowanych polach jest nie tylko wystarczający, ale w wielu przypadkach wyróżniający się. Praca zawodowa znakomicie wspiera działania naukowe i dydaktyczne. Dr Łapińska równoległe do pracy naukowo-dydaktycznej na uczelni zajmuje się praktyką zawodową, ma w swoich doświadczeniach wiele opracowań studialnych, i projektów urbanistycznych oraz architektonicznych, jak również interesujących realizacji architektonicznych, co stanowi gwarancję wysokiego poziomu jej pracy dydaktycznej ze studentami i rozwijania badań naukowych na szerszym polu. Dokonania naukowe Kandydatki mają mocne podstawy w jej pracach studialnych i doświadczeniach projektowych. Opierają się także na własnych badaniach nie tylko archiwalnych, czy bibliograficznych, ale przede wszystkim na badaniach terenowych i studiach oraz koncepcjach weryfikowanych w toku procedur planistycznych i realizacji architektonicznych, co jest w przypadku prac urbanistycznych bardzo cenne. Charakteryzując osiągnięcia dr Łapińskiej warto podkreślić wyjątkową spójność jej zainteresowań badawczych, naukowych, dydaktycznych oraz projektowych, zawodowych i twórczych, co niewątpliwie przyczynia się do bardzo dobrego poziomu prac, które wykonuje.

Biorąc pod uwagę wszystkie cechy omówionego w tej recenzji dorobku oraz rozprawy habilitacyjnej stwierdzam, że analizowany w tej recenzji dorobek naukowy, zawodowy, dydaktyczny i organizacyjny oraz rozprawa habilitacyjna dr inż. arch. Haliny Łapińskiej spełniają wymogi zawarte w ustawie z dnia 14 marca 2003 roku (z późn. zm.) o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuk i wnioskuje o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2017 roku

Prof. dr hab. inż. arch. Krystyna Churanowska-Gruszecka